

NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE

Buenos Aires, dne 25. avgusta 1933.

Številka 16

EVANGELIJ dvanajste pobin- košne nedelje

Lk 10, 23-38.

Tisti čas se je obrnil Jezus do svojih učencev in jim rekel:

“Srečne oči, katere vidijo, kar vi vidite! Zakaj povem vam, da so mnogi preroki in kralji želeli videti, kar vi vidite, pa niso videli, in slišali,

In glej, neki učitelj postave je vstal in ga je takole skušal:

“Učenik, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?”

On pa mu je rekel:

“Kaj je pisano v postavi? Kaj bereš?”

Ta je odgovoril:

“Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vso močjo in vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe”.

“Prav si odgovoril”, mu je rekel, “to izvršuj in boš živ.”

Ta se je pa hotel opravičevati in je rekel Jezusu:

“In kdo je moj bližnji?”

Jezus je povzel besedo in rekel:

“Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike; ti so ga oplenili in mu zadali ran, ter so odšli in ga pustili napol mrtvega.

Primerilo se je pa, da je šel po tisti poti neki duhovnik; in ga je videl in šel mimo.

Prav tako je tudi levit, ki

je prišel na to mesto in ga videl, šel mimo.

Ko je pa neki popoten Samarijan prišel do njega in ga videl, se mu je v srce zasmilil. In pristopil je in vlil v njegove rane olja in vina ter jih obvezal; in posadil ga je na svoje živinče, peljal do gostilnice in zanj poskrbel. Drugi dan je vzel dva denarja in dal gostilničarju in rekel: Poskrbi zanj, in kar boš več potrošil, ti jaz nazaj grede povrnem.

Kateri izmed teh treh se ti zdi, je bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?”

On je dejal:

“Tisti, ki mu je skazal usmiljenje.”

Jezus mu je rekel:

“Pojdi in tudi ti tako delaj!”

Evangeljska misel: Kjerkoli je resnično krščanstvo, tam je tudi ljubezen do bližnjega, resnična, ki nikomur ne dela krivice, izgovarja, zagovarja in dejansko pomaga, kjer more. In kjer vsega tega nič ni, tam — kljub morebitnemu videzu — tudi nič pravega krščanstva ni.

Cerkveni kole- dar

27. avgust — dvanajsta pobin-košna nedelja — slovenske božje službe na Paternalu, Avalos 250, kakor po navadi ob desetih dopoldne in ob štirih popoldne.

28. avgust — ponedeljek — spomin svetega Avgušтина škofa in učenika Cerkve, enega najprosvetljenejših ljudi vseh časov. Posebno je znano njegova knjiga Confessiones (Spoved), v kateri je zvesto popisal vse svoje življenje.

Zadnji čas je bila prestavljena tudi na slovenski jezik in smatrajo, da je po vsebini, po jeziku, po tisku in po celotni opremi najlepša slovenska knjiga.

22. avgust — torek — spomin obglavljenja Janeza Krstnika, ki ga je dal kralj Herod obglaviti med slavnostno večerjo v svojem kraljevskem gradu Maheron. Na željo plesalke Salome, oziroma njene matere prešustnice Herodijade.

30. — avgust — sredo — spomin svete Roze, iz Lime v državi Peru, posebne patrona Južne Amerike.

31. avgust — četrtek — spomin svetega kardinala Raymunda (Rajka) iz svojčas zelo zaslužnega reda za reševanje jetnikov.

1. september — petek — spomin svetega opata Egidija. Hkrati prvi petek v septembru. Kateri opravljajo, ali želijo začeti hvalevredno pobožnost prvih petkov, imajo priliko za spoved v četrtek od polšestih dalje in v petek od polsedmih zjutraj dalje.

2. september — sobota — spomin svetega ogrskega kralja Stefana.

3. september — trinajsta pobin-košna nedelja — slovenske božje službe po navadi.

Češčenje

Najsvetejši zakrament Rešnjega Telesa so imeli kristjani že v najstarejših časih v posebni časti.

Katoliška Cerkev ima več redov, ki imajo za eno svojih prvih skrbi neprestano češčenje svetega Rešnjega Telesa, v katerem se redovniki ali redovnice neprestano menjavajo noč in dan.

Ponekod so postavili sijajne cerkve, v katerih je sveto Rešnje Telo noč in dan izpostavljeno, kakor na primer na Montmartru, prijaznem gričku sredi Pariza, kjer ni, noč

in dan izpostavljeno sveto Rešnje Telo, nobeno nočno in nobeno dnevno uro brez pobožnih častilcev.

Podobno so sklenile nekateri škofije že zdavnaj, danes pa do mala vse škofije katoliškega sveta, da naj bo v njihovih mejah sveto Rešnje Telo neprestano izpostavljeno javnemu češčenju in sicer sedaj v eni, sedaj v drugi župni cerkvi.

Tako češčenje poznajo že zdavnaj tudi vse slovenske škofije.

Pa tudi v mestu Buenos Aires je sveto Rešnje Telo neprestano, zdaj v eni, zdaj v drugi cerkvi, izpostavljeno javnemu češčenju vernega ljudstva.

Ponedeljek, torek in sreda prihodnjega tedna so določeni za javno češčenje svetega Rešnjega Telesa v naši župniji na Paternalu, Avalos 250.

Te tri dni bo torej vsakokrat ob 8h zjutraj po opravljeni sveti maši izpostavljeno sveto Rešnje Telo. Cerkev bo potem ves dan odprta pobožnim molilcem. Že je urejeno, da ne bo prav noben čas popolnoma brez molilcev in častilcev.

Na javno češčenje so povabljeni tudi Slovenci. Katerokoli uro, kakor je komu bolj prav. Vsakomur so na razpolago slovenski molitveniki.

Dnevi češčenja, ki trajajo navadno samo po en dan, so pri nas doma prazniki, na katere prejmejo skoro vsi župljani svete zakramente. Ker je povsod ista vera, ista Cerkev, isti Bog, je računati, da jih bo tudi tu v Buenos Airesu veliko prišlo h svetim zakramentom — če smo do-

ma prejмали zakramente in sploh krščansko živeli zaradi Boga in ne vsled kakšnih drugih vzrokov. Prilika za spoved bo vse tri dni zjutraj od osmih in zvečer od polšestih dalje.

Ob polšestih zvečer bo vse tri dni rožni venec, govor o svetem Rešnjem Telesu in blagoslov.

Cerkvena kronika

Zakrament svetega krsta je prejela Bogomila Cecilija Lakner, kateri želimo vso srečo na njenem potu skozi življenje.

V Gospodu je zaspala Ivanka Šenkinc. Njeno truplo čaka na Chacariti dneva vstajenja. Naj v miru počiva!

Škofijska stavbena akcija

Vsamem velemestu Buenos Airesu vidimo na vsak korak celo vrsto v splošno korist nujno potrebnih del, ki še jih nihče ne dotakne, čeprav stoje na drugi strani brez posla velike množice delavoljnih in delazmožnih ljudi, ki si žele dela in brez njegga ne morejo dostojno živeti. To je veliki nesmisel današnjih časov.

Tudi v verskem oziru ni velemesto Buenos Aires nikakor primerno oskrbljeno. Posebno v novozgrajenih delih mesta manjka cerkva, krščanskih šol in drugih vzgojevališč.

Da oskrbi župnije z neobhodno potrebnimi cerkvami in šolami, in da odpomore hkrati strahotni brezposelnosti, ki še vedno raste, je začel prevzvišeni buenosajreški nadškof dr. Jakob Copello veliko stavbeno akcijo.

Posrečilo se mu je zbrati znatnih kapitalov, s katerimi se bo začelo v najkrajšem času z gradbo štirinajstih cerkva, raznih šol in kolonije cenjenih stanovanjskih hiš.

S tem še zdavnaj ne bo zadosteno vsem potrebam buenosajreške Cerkve, zato se je prevzvišeni gospod nadškof v posebnem pastirskem pismu obrnil na vse vernike nadškofije za denarno pomoč tej resnično vsestransko koristni akciji.

Razumljivo, da jih bo med Slovenci le malo moglo gospodu nadškofu gmotno pomagati. Pač pa bo njegova zamisel in skrb najbrže tudi mnogim našim v znatno korist, ker bodo spet dobili dela in jela.

Malo katekizma za naše male

Božji sin Jezus je že prišel zato na svet, da bi naredil pokoro za grehe ljudi.

Pa tudi zato, da bi jih poučil, kako naj žive, da bodo prišli v nebesa.

Ne samo poučil, tudi pokazati jim je hotel, kako naj žive, da bo njihovo življenje lepo, Bogu všeč in vredno plačila v nebesih.

Da bi vsi ljudje, veliki in majhni, odrasli in otroci vedeli, kako naj živijo, da bodo prišli v nebesa, je hotel božji sin priti na svet kot majhen otrok in potem na svetu rasti, kakor drugi ljudje, da bi že otrokom pokazal, kako naj živijo, da bodo Bogu všeč.

Tako majhen je hotel božji

sin priti na svet, kakor vsi drugi otroci. Tako majhen, da sam še živeti ne bi mogel, če bi nihče zanj ne skrbel. Zato si je izbral mater, kakor jo imajo vsi otroci.

Živelo je takrat na Judovskem dekle po imenu Marija, dobra, pobožna, usmiljena, brez graje, kakor je ni bilo boljše nikjer na svetu, tako da so jo vsi ljudje radi imeli. Tudi Bog jo je imel rad.

Pošlje torej Bog iz nebes angela povedat Mariji, da bo mati božjega sina. Marija pa je odgovorila: Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.

Večkrat jo torej vidite naslikano Marijo, kako drži v rokah otroka — Jezusa.

Kakor že vse veste, je Jezus potem zrastel, ljudi učil, mnoge čudeže delal, dobri ljudje so ga radi imeli, hudobni pa ga niso marali, nazadnje so ga pribili na križ in umorili.

Čez dolgo časa je umrla tudi Marija.

Ker je bila tako dobra, pobožna, usmiljena in sveta, je vzel Bog Marijo k sebi v nebesa, kjer ji je neizrečeno lepo in kjer bo ostala vse večne čase.

Kateri imamo radi Jezusa,

imamo radi tudi njegovo mater Marijo. Večkrat jo pozdravljamo in jo pomoči prosimo. Navadno takole molimo k materi božji Mariji:

Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa Jezus —

Sveta Marija, mati božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Nauči otroka slovenske zdravamarije kakor je zgoraj napisana, tudi če morda že zna špansko, in jo z njim skupaj večkrat pobožno moli.

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

“Da, da,” jeti shrdl shrd pek, “a zapiši si za uho, da lepa obleka ne napravi gospoda, pač pa često čedna obleka!”

Pepek, ki je bil tako ubog, da ni imel v žepu ne pare, mu je napravil obleko iz rožastega popirja...

“Pa, očka,” se je domislil lutek, “ko bom hodil v šolo, mi bo vedno česa treba; poglavitnega in najpotrebnejšega še nimam.”

“No?”

“Abecednika nimam.”

“Res je, kako bi prišli do njega?”

“Prav lahko: v knjigarno je treba iti in ga kupiti.”

“Že, že, a pare?”

“Jaz jih nimam.”

“Jaz pa tudi ne,” je pripomnil dobri starček in postal žalosten.

Tudi Storžek, kakor ga je bilo sicer samo veselje; je postal žalosten, ker revščino, če je res revščina, občutijo vsi: tudi otroci.

“Sila kola lomi!” je ponovil Pepek, nenadoma vstal, si oblekel staro suknjo in barhanta, ki jo je bila sama krpa in šiv na šiv, in je odšel z brzimi koraki iz hiše.

Vrnil se je kmalu in ko se je vrnil, je prinesel v roki abecednik za sinčka, a suknje ni imel več.

Ubožec je bil v sami srajci okoli ramen in zunaj je snežilo.

“In suknja, očka?”

“Prodal sem jo.”

“Zakaj ste jo prodali?”

“Zato, ker me je peklo...”

Storžek je pri priči razumel odgovor in ker ni mogel ganotja svojega dobrega sreča premagovati, se je vrgel Pepku okoli vratu in ga poljuboval po vsem obrazu.

IX.

Storžek proda abecednik, da bi mogel iti gledat lutke.

Ko je prenehalo snežiti, se je odpravil Storžek s svojim lepim, novim abecednikom na pot, ki je vodila v šolo. Potujoč je pogruntal v svojih možgančkih tisoč modrosti in sezidal tisoč zračnih gradov, enega lepše od drugega.

In ko je tako šel, je govoril sam s sabo:

“Koj danes se naučim v šoli brati, potem jutri pisati in pojutrišnjem se navadim delati številke. Potem, ko bom vse znal, zaslužim dosti par in s prvimi parami, ki mi pri-

dejo v žep, bom pripravil očku lepo platneno suknjo. Kaj pravim platneno! Srebrno in zlato mu pripravim in z bisernimi gumbi! Saj jo ubožec res zasluži, ker je ostal navsezadnje, da je kupil knjige in me poslal v šolo, v srajčnih rokavcih... ob tem mrazu! Samo oče zmore toliko požrtvovalnosti!..."

Medtem ko je ginjen to govoril, se mu je zazdelo, da sliši oddaleč piskanje piščali in udarce na boben: pi-pi-pi, pi-pi-pi... bum, bum, bum!...

Ustavil se je in poslušal. Godba je prihajala iz skrajnega konca dolge povprečne ulice, ki se je izgubljala v majhni vasici, zgrajeni na morski obali.

"Kaj naj pomeni ta godba? Škoda, da moram iti v šolo, če ne..."

In obstal je na mestu neodločen. A odločiti se je bilo treba na vsak način: ali iti v šolo ali poslušati piščali.

Slovenska krojačnica
SEBASTIJAN MOZETIČ
Osorio 5025

Vse moške potrebščine

Najstarejša slovenska trgovina jestvin v Buenos Airesu
Yerua 5087-89

Vse, najboljše, sveže, dostavljamo tudi na dom.

Slovenska gostilna
Warnes 2113

Mrzla jedila, kegljišče, balini

KARLO NEMEC

Trgovina jestvin

MOČNIK IVAN

Sapaleri 2699

U. T. 59 Paternal 0467

Slovenska brivnica na Paternalu "LA ESTRELLA"
Osorio 5097

JOSIP KALINGAR

"Danes grem poslušat piščali, jutri pojdem pa v šolo; v šolo grem lahko vsak čas," je rekel pobalin in skomizgnil z rameni.

Tako se je odločil in jo zavil v povprečno ulico in se spustil v tek. Bolj ko je dirjal, bolj razločno je slišal glas piščali in nabijanje bobna: pi-pi-pi, pi-pi... bum, bum, bum!...

Kakor bi trenil in že je bil na sredi nekega trga, kjer je bilo polno ljudi, ki so se gnetli okoli velike lesene lope, pokrite s platnom v kričečih

barvah.

"Kaj pa je ta lopa?" je vprašal Storžek, obrnivši se do dečka, ki je bil tam v oni vasi doma.

"Beri lepak, na njem je pisano, in vedel boš."

"Rad bi bral, a kakor za smolo — danes ne znam brati."

"Dobro si se odrezal, telce! No pa ti jaz preberem. Vedi tedaj, na tem lepaku je s črkami, rdečimo ko ogenj, napisano: **VELIKI GAŠPERČKOV TEATER.**"

(Nadaljevanje)

Krojačnica Gorica
Avda. del Campo 1080
U. T. 59 - 3102

Vsakovrstno blago na izbiro
MAURIČ in LEBAN

Vsa stavbena dela
Specijalist za armiran beton
FRAN ŠTEKER
Zamudio 2380

PRI VAŠIH NAKUPIH
se ozirajte pred vsem na cenjene tvrdke ki oglašajo v tem listu, in pomagajo nam in Vam. Vedite, da bi brez njih lista ne imeli.

SLOVENSKA GOSTILNA
Avenida San Martin 2805
ANTON ANDERLIČ

Dva izvežbana in sposobna slovenska natararja takoj sprejmemo. Več v upravi.

Zimsko in letno perilo
Fine srajce po meri
Avalos 248 — La Paternal
IVAN KASTELIC

Slovenska gostilna
ŽIVEC EMILIO
Osorio 5085

Ženitovanjske gostije

Železnina, barve, steklo
Stavbeni material
Asunción 4602 U. T. 50-0724
BARTOL FLOR

Slovenska gostilna
Garmendia 4879
VOLK in COLJA